

[M. F. Mortensen.]

Indførsel af Æg og Ægprodukter i Hovedsagen tog Sigte paa Udførselen af Æg, der dengang androg over tre Fjerdedele af hele Ægproduktionen, er Forholdet nu det modsatte. Der udføres for Tiden ganske faa Æg og paa visse Tider af Aaret slet ingen; derfor tager dette Lovforslag mere Sigte paa den indenlandske Handel. Det har vist sig i den senere Tid, at Bestemmelserne i den nugældende Lov for den indenlandske Handels Vedkommende kunde omgaas, saaledes at Kvalitetssorteringen, der skulde give Sikkerhed for, at Æggene er friske, naar de sælges til Forbrugerne, kan blive illusorisk, ligesom det kan befrygtes, at Fordelingen til Forbrugerne bliver ulige. I den nugældende Lov af 1939 § 1, 4de Stykke, staar der, at enhver, der ønsker at købe eller modtage Æg til Salg eller Levering her i Landet, skal gøre Anmeldelse til Ministeren for at opnaa Autorisation dertil. Men saa staar der: herfra undtages Detailhandlere, der ikke modtager Æg fra Producenter. Det er disse Detailhandlere, der nu efter Lovforslaget maa underkaste sig tilsvarende Betingelser og Kontrol, som er gældende for Salg fra andre autoriserede Virksomheder. Jeg finder, at de noget skærpede Bestemmelser er en Betyggelse for Forbrugerne, og kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Løje: Det foreliggende Lovforslag er et Tillæg til Lov Nr. 385 af 22. Februar 1939. Denne Lov, der nu har virket i godt og vel 3 Aar, var et alvorligt Forsøg paa ved ret skarpe Bestemmelser og en udvidet Kontrol at faa Producenter og handlende til at udvise mere Omhu ved Behandlingen af Æggene, saa de kunde fremkomme i bedre Kvalitet saavel paa Hjemmemarkedet som til Eksport. Der fremkom ved denne Lovs Gennemførelse en Del Betæneligheder ved en saadan Indgriben, og jeg maa tilstaa, at ogsaa jeg nærede nogle Betæneligheder. Men selv om man i denne paa saa mange Maader unormale Tid vel ikke helt kan overskue Lovens Virkninger, idet Handelen er kommet til at foregaa paa en noget anden Maade, end da vi i sin Tid behandlede Loven, maa man dog erkende, at Virkningerne, saa vidt det skønnes, har været ganske tilfredsstillende, at Loven i det hele taget har virket godt. Taler man med Ægsamlere og andre, som har Lejlighed til at anstille Iagttagelser i saa Henseende, faar man at vide, at Producenterne er betydelig mere omhyggelige

med at opsamle og aflevere Æggene, medens de endnu er friske, end de var tidligere, og det har naturligvis sin Begrundelse deri, at det er Producenterne, der skal have Afkortning i Betalingen for Æggene, hvis de ikke kunde faa 1ste Klasses Stempel.

Men det maa erkendes, at som Forholdene for Ægproduktionen har udviklet sig, er de nugældende Bestemmelser ikke helt fyldestgørende. Som den højtærede Landbrugsminister meddelte i sin Forelæggelsestale, er Ægproduktionen gaaet katastrofalt ned, saa den kun udgør en Brøkdel af, hvad der tidligere var Tilfældet. Produktionsnedgangen skyldes flere forskellige Aarsager. For det første er Hønsbestanden og Fjerkræbestanden i det hele taget reduceret meget betydeligt, saa den nu kun udgør 5—6 Mill. Stk. imod tidligere nogle og tyve Mill. Stk.; for det andet er der stadig blevet lagt færre og færre Dyr til, og det samme er formentlig Tilfældet i indeværende Aar; for det tredje er man ikke i Stand til at fodre Dyrene saa rationelt som tidligere, idet man her, som i den dyriske Produktion i det hele taget, ikke kan skaffe æggehvide- rige Fodermidler i videre Udstrækning.

Disse Forhold tilsammen gør, at Produktionen er gaaet ned og stadig er for Nedadgaaende. Hvis denne Udvikling fortsættes, hvad vi desværre maa befrygte, kan vi i Løbet af kort Tid imødesee det Tidspunkt, hvor Eksporten ophører og hvor Hjemmemarkedet ikke kan forsynes i samme Omfang som tidligere. Det er vel i første Række Knapheden paa Korn og andre Fødemidler, der har bevirket den voldsomme Reduktion i Produktionen, men ogsaa den førte Prispolitik, der faktisk har gjort Ægproduktionen ulønnende, i hvert Fald mindre lønnende end forskellige andre Produktioner inden for Husdyrbruget, har i høj Grad bevirket, at Produktionen er gaaet ned.

Man kan maaske sige, at det var ønsket, at Ægproduktionen skulde gaa noget tilbage til Fordel for de andre Produktioner, men det er dog muligt, at man nu er kommet saa vidt, at man ikke ønsker, at Produktionen skal gaa længere ned. Men den knappe Produktion har medført, at det store forbrugende Publikum er ængsteligt for ikke at kunne blive forsynet i samme Omfang som tidligere og derfor i stigende Udstrækning sikrer sig frem i Tiden, og dette er navnlig Tilfældet i Øjeblikket i meget betydeligt Omfang. Det er muligt, at det forbrugende Publikum i Løbet af en overskuelig Tid kan faa Valget mellem at betale en bedre